

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Jessica Porras Guisado

Kostjad: Bankia SA, Sección Sindical de Bankia de CCOO, Sección Sindical de Bankia de UGT, Sección Sindical de Bankia de ACCAM, Sección Sindical de Bankia de SATE, Sección Sindical de Bankia de CSICA, Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

menetluses osales: Ministerio Fiscal

Resolutsioon

1. Nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/85/EMÜ rasedate, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvate töötajate tööohutuse ja tervishoiu parandamise meetmete kehtestamise kohta (kümnnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) artikli 10 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, mille kohaselt võib üles öelda raseda töötaja töölepingu kollektiivse koondamise tõttu nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiivi 98/59/EÜ kollektiivseid koondamisi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 1 lõike 1 punkti a tähenduses.
2. Direktiivi 92/85 artikli 10 punkti 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, mille kohaselt võib töandja öelda kollektiivse koondamise tõttu üles raseda töötaja töölepingu, ilma et ta esitaks muid põhjusi kui need, millega ta põhjendab kollektiivset koondamist, kui esitatud on need objektiivsed kriteeriumid, mille alusel koondatavad töötajad määratakse.
3. Direktiivi 92/85 artikli 10 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et selle sättega on vastuolus riigisisesed õigusnormid, mille kohaselt ei ole põhimõtteliselt ennetavalt keelatud raseda, hiljuti sünnitanud või rinnaga toitva töötaja töölepingu ülesütlemine ning mis näeb juhul, kui see ülesütlemine on ebaseaduslik, hüvitava meetmena ette üksnes ülesütlemise tühisuse.
4. Direktiivi 92/85 artikli 10 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis direktiivi 98/59 tähenduses kollektiivse koondamise raames ei näe rasedate, hiljuti sünnitanud või rinnaga toitvate töötajate puhul ette eelisjärjekorras tööle jätmist ega eelisjärjekorras teisele töökohale viimist, mis on kohaldatavad enne seda, kui töölepingud koondamise tõttu kollektiivselt üles öeldakse, ilma et siiski oleks välistatud liikmesriikide võimalus tagada rasedatele, hiljuti sünnitanud või rinnaga toitvatele töötajatele kõrgem kaitse.

⁽¹⁾ ELT C 165, 10.5.2016.

Euroopa Kohtu (viies koda) 21. veebruari 2018. aasta otsus – LL versus Euroopa Parlament (Kohtuasi C-326/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Tühistamishagi — ELTL artikli 263 kuues lõik — Vastuvõetavus — Hagi esitamise tähtaeg — Arvutamine — Euroopa Parlamendi endine liige — Parlamendiliikme assisteerimiskulude hüvitise tagasinõudmise otsus — Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmed — Artikkel 72 — Kaebemenetlus parlamendis — Huve kahjustava otsuse teatavakstegemine — Tähtsaadetus, mida adressaat välja ei võtnud)

(2018/C 134/05)

Kohtumenetluse keel: leedu

Pooled

Apellant: LL (esindaja: advokatas J. Petrulionis)

Teine menetlusosaline: Euroopa Parlament (esindajad: G. Corstens ja S. Toliušis)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 19. aprilli 2016. aasta määrus LL vs. parlament (T-615/15, ei avaldata, EU:T:2016:432).
2. Saata kohtuasi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtule asja lahendamiseks sisuliselt.
3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

⁽¹⁾ ELT C 343, 19.9.2016.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 22. veebruari 2018. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-328/16) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 91/271/EMÜ — Asulareovee puhastamine — Liikmesriigi kohustuste rikkumist tuvastav Euroopa Kohtu otsus — Täitmata jätmine — ETL artikli 260 lõige 2 — Rahatrahvid — Põhisumma — Karistusmaks)

(2018/C 134/06)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Zavvos, E. Manhaeve ja D. Triantafyllou)

Kostja: Kreeka Vabariik (esindaja: E. Skandalou)

Resolutsioon

1. Kuna Kreeka Vabariik ei ole võtnud kõiki meetmeid 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuse komisjon vs. Kreeka (C-119/02, ei avaldata, EU:C:2004:385) täitmiseks, on ta rikkunud ETL artikli 260 lõike 1 tulenevaid kohustusi.
2. Kui punktis 1 tuvastatud rikkumist ei ole käesoleva kohtuotsuse kuulutamise päevaks lõpetatud, on Kreeka Vabariik kohustatud tasuma Euroopa Komisjonile karistusmaks 3 276 000 eurot iga poolaasta eest, millega viivitatakse 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuse komisjon vs. Kreeka (C-119/02, ei avaldata, EU:C:2004:385) täitmiseks vajalike meetmete võtmisega, ja seda alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamise päevast kuni 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuse komisjon vs. Kreeka (C-119/02, ei avaldata, EU:C:2004:385) täieliku täitmiseni; selle karistusmaks realselt makstav summa arvutatakse välja iga kuuekuuse perioodi lõpus, vähendades iga perioodi eest makstavat kogusummat protsendimäära võrra, mis vastab inimekvivalendi ühikute arvu esindavale suhtarvule, mis on Thrasio Pedio piirkonnas 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuse komisjon vs. Kreeka (C-119/02, ei avaldata, EU:C:2004:385) silmas peetava perioodi lõpus tegelikult vastavusse viidud – võrreldes inimekvivalendi ühikute arvuga, mida kõnealuses piirkonnas käesoleva kohtuotsuse kuulutamise päeval veel 24. juuni 2004. aasta kohtuotsuse komisjon vs. Kreeka (C-119/02, ei avaldata, EU:C:2004:385) vastavusse viidud ei ole.
3. Kohustada Kreeka Vabariiki maksma Euroopa Komisjonile 5 miljoni euro suurune põhisumma.
4. Mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 402, 31.10.2016.